

Синдромът „аз съм Господ“

Разбира се, може да ви прозвучи доста пресилено, но има истина.

Социалните мрежи като "Фейсбук" са идеален пример как се стимулира нарцистична „самодейност“ - гледа се броят на „приятелите“ ви, колко и какви „горещи“ снимки сте качили, колко са гласували за вашите коментари или са се разписали под профила ви. На тази база другите ви „оценяват“. „В подобни сайтове е норма да разказвате абсолютно неинтересуващи никого истории от ежедневието си, да се раздавате и рекламираше постоянно. Не го ли правите, значи сте втора категория и отпадате...

Един на всеки 10 души от вашите приятели, любими, близки или колеги е болен от... нарцисизъм и егоцентризм в патологична форма.

Останалите проявяваме по-слаби симптоми и никога не достигаем до крайните фази на свръхсамовлюбеност, когато човек губи реална преценка кой е, какъв е и на какво е способен.

Днес сме във вълната на най-голямата егопандемия. Нарцисизмът премина в болния си стадий, той вече не е интелектуално упражнение, а истинско психиатрично заболяване с глобален характер!" - разкрива шефът на департамента по социална психология към университета на Северна Каролина проф, Кийт Кембъл.

Кембъл и психоложката Джийн Уендж са по следите на егоцентризма от 2006 г. Тогава за пръв път експериментират с тестове, попълвани от колежани. Те показват, че 30% от 37 000 ученици развиват психопатска грандомания и себелюбие. „В минали години нарцисизмът беше типичен за мъжете. Сега и огромна част от жените имат изкривени представи как изглеждат, какво представлява животът им и хората край тях. Мислят си, че Вселената се върти наоколо, а те са неповторими, незаменими, единствени.

Да си вярваш, че си по-умен, по-привлекателен и по-талантлив, отколкото наистина си, е опасно отклонение. Жените дори сме по-маниакални от силния пол, не приемаме критики за външния си вид, за това че не се справяме, щом ни отхвърлят, напуснат или не ни харесат, и често избягваме искрената симпатия и съчувствие.

Причините: прекалено сме заети със собствената си личност и проблеми, за да забелязваме другите. Ако все пак го правим, то е отново заради егото, което се храни с тях. Ето защо нерядко сме арогантни, надменни, самонадеяни, груби и надути. Попитайте някой ваш приятел какво е „алтруизъм“, „себеотрицание“, „саможертвеност“ и „хуманност“. И най-вече „истинска любов“. Сигурна съм, че въпросът ще го накара да се усмихне иронично, доколкото тези понятия са отдавна лишени от смисъл" - убедена е Уендж, която е преподавател в Департамента по психология към щатския университет на Сан Диего. Тя и Кембъл работят с мъже, жени и ученици. Децата и жените са новите две групи, сред които пандемията „да обичаш само себе си“ плъзва с бързи темпове. Според психолозите социалните мрежи като „Фейсбук“ са идеален пример как се стимулира нарцистична „самодейност“ - гледа се броят на „приятелите“ ви, колко и какви „горещи“ снимки сте качили, колко са гласували за вашите коментари или са се разписали под профила ви. На тази база другите ви „оценяват“. „В подобни сайтове е норма да разказвате абсолютно неинтересуващи никого истории от ежедневието си, да се раздавате и рекламираше постоянно. Не го ли правите, значи сте втора категория и отпадате от играта. Ако се регистрирате от любопитство и започнете да следите кой какви неща „споделя“ от името на „Аз“ в първо лице единствено число, ще видите, че истинското общуване е подменено от нарцистичен екхибиционизъм" - коментира Кембъл.

Нарцисизмът се проявява с много лица - себелюбие, самовлюбеност, вещомания,

материализъм, садизъм, суета, тщеславие, самонадеяност, високомерие, себичност, самоизтъкване, еготизъм и прост егоизъм. Заразява еднакво и отделни личности, и цели групи, привлечени от някаква елитаристка „аристократична" псевдоценност - политическа, социална, мнимо благотворителна или фалшиво религиозна. Съвсем естествено елитаристките групи изпитват най-силен апетит към славата и властта - отгоре най-добре упражняват „идеологията на Аза".

„Егоизмът, и прекомерната самовлюбеност са ясни признаци, че сте кандидат за психопат или вече сте такъв! Сред децата и младите симптомите са лесно забележими - те мислят, че всичко и на всяка цена е позволено и осъществимо, играят роли, за да постигнат желаното, лицемерят и лъжат, за да „нямат неприятности", успяват да пробият, понеже са свръх-самоуверени и това ги продава като надут шарен балон. Самочувствието пласирай днешните юпити с лъскав външен вид, които изкарват колосални суми с малък набор от мозъчни клетки. Тези нов тип жени и мъже създадоха снобското „хит" поколение „Аз ", което пазарува само в най-тузарските магазини, облича най-модните дрехи и отминава с презрение бездомните на улицата - независимо дали са кучета или хора. В същата категория влизат и „звездите" поп нарциси - певци, актьори, спортисти" - обяснява Кембъл.

Синдромът „Аз съм Господ!

„Такъв „бог" е способен да ви унищожи, ако се превърнете в негова играчка.

Той мачка, трови с обиди и се оправдава с лъжи, оплитайки в мрежите си като паяк. В агенциите за запознанства изобилства от егопсихопати. Някои от тях дори не си задават въпроса „Защо никой не излиза с мен?" и „Наистина ли не съм център на Вселената?" - допълва Уендж. Психоложката разказва как 38-годишна музикална агентка се хвалела, че мъжете не са й нужни, защото е независима, еманципирана и преуспяла. Тя описала с гордост новия си шикозен апартамент, показала й скъпи мебели и луксозна кола, плюс гардероб, пълен с „Гучи", "Армани" и "Прада". „Повтаряше убедено: „Правя това, което ми харесва, както ми харесва и където ми харесва! Прекалено съм страхотна за повечето мъже, които просто не са ми на нивото."

Друга мадама - продължава Уендж, - този път на 29 а, търсеше „мъж - строен и висок над 1,80 м, мускулест, със стегнато тяло, достатъчно красив, но не прекалено, за да не ме засенчва, преуспял в кариерата, богат, самоуверен, секси, забавен, говорещ добре в ресторант, опитен в леглото, абсолютно отдаден на мен и постоянно на линия"... Продължи с един безкраен списък, на който поантата беше „Аз, аз, аз!" и накрая завърши с убийственото заключение: „Предпочитам да ям оси, отколкото да изляза с някой, който не отговаря на идеала ми за Мистър Съвършенство". Разбира се, няма нищо лошо в големите очаквания, но да имаш бомбастични изисквания към другите, без да си даваш сметка кой си и колко струваш, е чиста патология! Такива нарциси залагат на опаковката и външността, за тях е без значение каква е същността ви, какво крие сърцето ви. Влезете ли в схемата им, ставате атрибут на „нейно величество", допълнение от пейзажа, удобна мебел или тапет, който се изхвърля при първите неприятни „дефекти".

Драмата на съвършения образ

Понятието „нарцисизъм" води началото си от древногръцката легенда за прекрасния Нарцис, сина на речния бог Кефис и нимфата Лириопа. Слепият прорицател от Тива Тирезий предсказал, че красавецът ще доживее дълбока старост, ако никога не види лицето си. Когато Нарцис навършил 16 години, нимфата Ехо и младежът Аминий му признали любовта си, но той ги отхвърлил с хлад и високомерие. Аминий се самоубил пред дома му, молейки крилатата богиня на възмездието Немезида да отмъсти за разбитото му сърце. Така и станало. По време на лов младият мъж съзрял отражението си в река, влюбил се до смърт в себе си и умрял от глад и страдание, неспособен да откъсне поглед от съвършения си образ. /източник: интернет/

